

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXVI. Gregorii Papae I. Ad Vitalem Defensorem Sardiniae. Quod praesidium defensionis non praestet clericis ab episcopis suis punitis pro eorum excessibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

ta statuta canonica per nos noluit iudicari. Sed acceptis decem auri libris, tunc Theodorus magister militum obstitit ut minime fieret. Tamen piissimus imperator admonuit ut transmitteremus, & quidquid esset canonicum faceremus. Sed videntes contrarietates hominum, eamdem causam inire noluimus. Nunc autem idem primas aliqua de consilio suo loquitur. Et valde dubium est utrum pure an certe: quia a coepiscopis suis impetratur, nobis modo talia loquatur. Nam quod se dicit sedi apostolicae subiecti, si qua culpa in episcopis inuenitur, nescio quis ei episcopus subiectus non sit. Cum vero culpa non exigit, omnes secundum rationem humilitatis aequales sunt. Tamen quod vestrae fraternitati placet cum praedicto eloquentissimo Martino loquimini. Vos enim tractate quid agere debeat. Cui nos de causa breuiter rescripsimus; quia & hominibus incognitis passim nos credere non debemus. Si tamen vos, qui eum in praesenti conspicitis, ei loquendum fixius aliquid iudicatis; vestrae hoc caritati committimus, de cuius amore in omnipotentis Dei causa certi sumus. Quae autem vos agitis, nos egisse non dubitetis.

EPISTOLA LXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD VITALEM DEFENSOREM SARDINIÆ.

Quod praesidium defensionis non praestet clericis ab episcopis suis punitis pro eorum excessibus.

Gregorius Vitali defensori Sardiniae.

INDICATVM nobis est, quod quidam Calaritanæ ecclesiæ clerici disciplinam sui refugientes episcopi, contra eum solarium tuæ defensionis exquirant, atque per hoc illi, quod dici graue est, contumaces existant. Quam rem, si ita est, omnino dure suscepimus. Dicitur etiam quod suæ actus deserentes ecclesiæ, in aliorum se obsequiis ac laboribus occupantes, vbi nomen dederunt militiae, inueniantur extranei. Experientiae ergo tuæ denuntiamus, ut nihil deinceps tale aliquid facere præsumat: sed si cuiusquam clerici, vt assolet, culpæ casus emerserit, in qua te sibi petere debeat adiutorem, ad eumdem episcopum reuerenter accede, & sicut causæ meritum cognoueris,

Concil. Tom. 13.

Rrrr ij

apud eum non defensor culpæ, sed potius intercessor existe, ut hac prouisione & poscenti feras auxilium, & iura præpositi non turbentur. Si qui vero sunt qui iusta poposcerint, eis per te auxilium sedis apostolicæ non est negandum. Sed tamen ita seruandum est, ut vniuerscuiusque episcopi reuerentia & clericorum disciplina per defensionis tuæ experientiam minime soluatur. Dictum est nobis etiam quod rusticæ possessionis eiusdem Calaritanæ ecclesiæ iura propria deserentes in priuatorum possessionibus culturam laboris exhibeant. Ex qua re agitur, ut possessiones ecclesiæ proprio in alias occupato cultore depereant, atque ad tributa sua persoluenda idoneæ non existant. In qua re experientiam tuam volumus omnino esse sollicitam, ne tale quidquam fieri posthac nostra auctoritate data tibi permettere debeas, sciturus quod si neglexeris, nostros exinde de minori tua solitudine contra te animos commoueri. Cognouimus etiam quod monasteria seruorum Dei vel etiam seminarum pro suo quisque libitu & diuersarum causarum executione perturbet; quod omnino non grata suscipimus, tuamque experientiam ex hoc commonemus, ne quemquam hoc usurpare denuo accepta nostra auctoritate permittas; sed ut episcopis loci ipsius, sub cuius degunt moderamine, curæ sit eorum causas utilitatesque disponere. Valde enim est incongruum, ut omisso eo, alius quilibet eorum se causis admisceat. Sed ille eorum vitam competenti regularique debet moderatione disponere, qui pro commissis eorum sibi animabus compellitur reddere rationem.

EPISTOLA LXVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD IANVARIVM EPISCOPVM CALARITANVM.

De clericis suis ei non obedientibus, & de sortilegis, & idolorum cultoribus puniendis.

Gregorius Januario episcopo Calaritano.

PERVENIT ad nos quod quidam de vestris clericis spiritu elationis inflati, quod dici graue est, fraternitatis vestræ iussionibus obedire postponant, atque in aliorum se magis obsequiis ac laboribus occupantes, suæ deserant, vbi